

Aaret, altsaa et meget ringe Beløb; hvor Talen som her er om en Post paa 1 500 Mill. Kr., er en 8—9 Mill. Kr. jo saa lidt, at det næsten intet Udslag giver i det endelige Resultat. Der indføres ogsaa Landbrugsmaskiner, men det er ligeledes til et Beløb, der i Forhold til det, der her er Tale om, er meget ringe. Derimod er det Beløb, Landbruget giver ud til Maskiner, der laves her i Landet, meget stort; det andrager et ret betydeligt Antal Millioner, og denne Fabrikation giver jo Industrien en god Basis for videre Udvikling og ogsaa for at trænge ind paa Markeder udenfor dette Land. Men man maa jo og skal jo, som Sagen ligger, forstaa det saadan, at naar man trækker de 1½ Mill. Kr. fra de 4½ Mill. Kr., saa er Resten, de 3 Mill. Kr., Landbrugets Bidrag til de fælles Nødvendigheder og Unødvendigheder, kan man jo ogsaa sige, som hele Befolkningen forbruger i forskellig Grad i det daglige Liv. Det kunde aldrig falde mig ind at mene, at det var en Fortjeneste til Landbruget som saadant, disse 3 Mill. Kr. Jeg troede ikke, der var nogen, der var saa naive, at de kunde tænke sig det. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen pegede paa, at Landmændene skulde jo ogsaa have Klæder og Fodtøj, og det er ligeledes blevet sagt, at de ogsaa skulde have Kaffe, men det kommer jo slet ikke Sagen ved. Jeg har nævnt Landbrugserhvervets Bidrag til hele Befolkningens Forsyning — de kan saa være mere eller mindre nødvendige, de Fornødenheder, som her er Tale om —, og saa kunde vi jo lade de andre Erhverv redagere for deres Bidrag til den fælles Husholdning. Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om, at Industrien maa tage Befolkningstilvæksten. Jeg har før paavist, at det kan den aldeles ikke. Det ærede Medlem tænker vel nok paa den beskyttede Industri, den, som den højtærede Statsminister tilbød Krykker ovre i Fredericia, men denne Industri arbejder kun for Hjemmemarkedet, og den Udvidelse, som her er mulig, er uhyre begrænset; der kan kun, som jeg sagde forleden, være Tale om en Udvidelse med en 25 pCt., men det forslaaer jo ikke noget. Det er kun den Industri, der kan og vil konkurrere paa Verdensmarkedet, der har nogen virkelig Betydning og Værdi og Udviklingsmuligheder; kun den har det store Marked for sig, ligesom Landbruget har det, naar det konkurrerer paa Verdensmarkedet. Og den Industri har jeg altid ved enhver Lejlighed fremhævet og tillagt den allerstørste Betydning for vort Land. Den danske

Industri maa lære at konkurrere paa Verdensmarkedet, ligesom Landbruget gennem trange Tider har lært det. Dermed er ikke sagt, at der ikke kan komme trange Tider ogsaa for Landbruget i Retning af Konkurrence. Det kan der selvfølgelig, men det maa vi saa tage, det er der intet at gøre ved. Men selv om Industrien smider Krykkerne og vil konkurrere paa Verdensmarkedet, er det dog sandsynligt, at der alligevel bliver et Fødselsoverskud her i Landet, saaledes som der bestandig har været, der er jo altid foregaaet Udvandring her fra Landet, det vil sandsynligt vedblive, og deri ser jeg ingen Ulykke, ogsaa derude kan de være af Værdi baade for Folk og Land. Af Referatet ser det ud, som om det ærede Medlem Hr. Drachmann havde sagt, at nu havde Amerika lukket for Tilgang herfra, men det er ikke rigtigt. (Drachmann: Jo). Saaledes forstod jeg ikke den højtærede Udenrigsminister. Jeg forstod, at der ikke var lukket for Tilgang, men at den var begrænset, at der var fastsat et vist Tal, som vi i nogle Aar ikke har naaet, maaske dog nok i det sidste Aar. Saa sagde det ærede Medlem Hr. Drachmann, at Landbruget bærer kun de 30 pCt. af Befolkningen, men det var den Statistik, jeg protesterede imod. Man kan fornuftigvis ikke nægte, at det er Landbruget og ikke Industrien, som bærer Mejerierne og Slagterierne og det Personale, de Arbejdere, som er knyttet dertil, ligesom det er Landbruget, der giver Beskæftigelse til en meget stor Del af de Personer, der er beskæftiget ved Handelen med Landbrugsvarer, med Gødning og Fabrikation af Gødning o. s. v., og at det ogsaa er Landbrugsvarer, som de danske Skibe i særlig Grad sejler med baade i Eksport og Import. Der er ikke Tvivl om, at denne daglige Eksport paa 4½ Mill. Kr. og Import paa 1½ Mill. Kr. giver mangfoldige Mennesker Arbejde og Fortjeneste; det er altsaa Landbruget, som bærer dem, og derfor skal mine Udtalelser forleden Dag i saa Henseende nok holde Stik, selv om det ser ud til, at man fra radikal Side vil modsige dem.

Til Slutning har jeg endnu en Sag, jeg gerne vilde fremdrage ved denne Lejlighed. Den vedrører en Blokade, som er iværksat overfor Befolkningen i Kolindsund. I den store „Social-Demokraten“ stod den 4. November 1924 en lille Artikel med følgende Overskrift: „Giv Agt! Blokerede Landbrugsprodukter fra Kolindsund“. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere dette ret betegnende Aktstykke. Det lyder saaledes: „Giv Agt! Blokerede Landbrugsprodukter